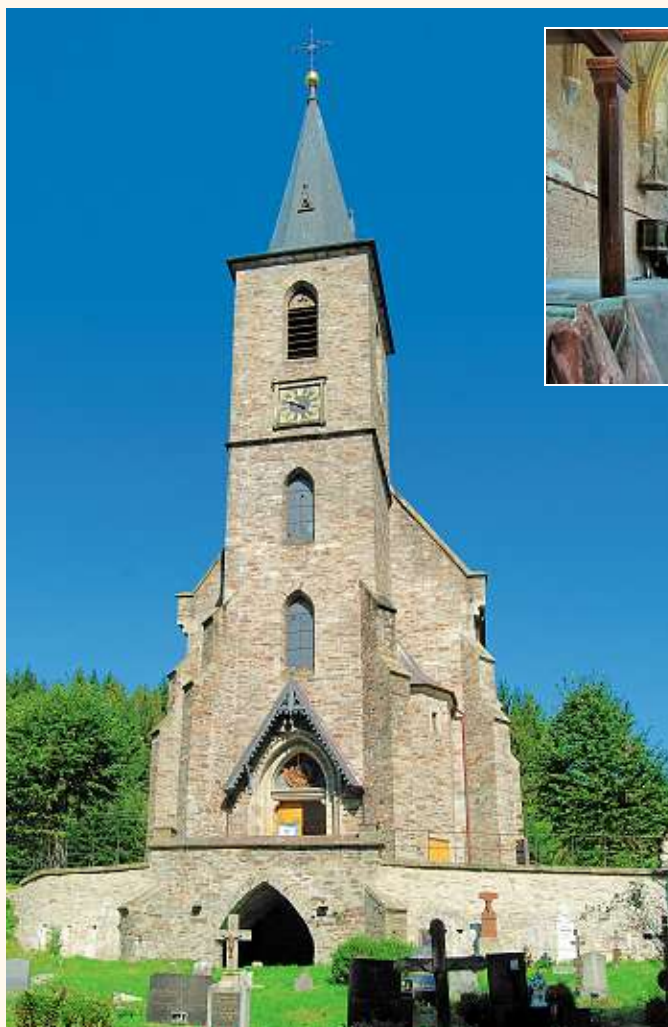

PAMÁTKY

in.ihned.cz/cr

Koncem 20. století přestal kostel sv. Jana Křtitele v Horním Údolí sloužit věřícím. Pro postupnou devastaci a vandalství byl zcela uzavřen. V dnešní době se blýská na lepší časy, protože kostel prochází rekonstrukcí.

Také rejvízský kostel Jména Panny Marie se může pochlubit hlavním oltářem z dílny významného sochaře Bernharda Kutzera z Horního Údolí.

V roce 1819 byla v Dolním Údolí postavena dřevěná kaple, zasvěcená sv. Acháce. Nestála však na místě dnešního kostela, ale na levém břehu Zlatého potoka. Při povodních v letech 1903 – 1911 byla podemleta a poškozena a v roce 1913 stržena.

Osudy dnes navštívených míst pamatují nejen likvidační nájezdy během třicetileté války, ale později i hromadné odsuny německých obyvatel po druhé svě-

V Dolním Údolí byl vedle školy postaven v roce 1912 dnešní kostel sv. Acháce. Nutně by potřeboval alespoň novou omítku.

tové válce. Sakrální památky jsou němým svědkem těchto dob, proto je dobře, že na ně místní nezapomínají a znovu ožívají.

Sympatické zjištění, neboť v roce 2010 bude město Zlaté Hory ve spolupráci s Klubem moravskoslezských zlatokopů pořádat soutěž Mistrovství světa v rýžování zlata. Dříve vás ale pozveme na příští putování, tentokrát na Česko-budějovicko. ■

ALEXANDRA M. VIDEMANNOVÁ

Foto: autorka

Pověst

Poutní místo Panny Marie Pomocné

Necelých 5 km od Zlatých Hor leží překrásné poutní místo Panny Marie Pomocné (Maria Hilf), k němuž se váže příběh z dob 30leté války. Když Švédové roku 1647 přitáhli k městu Zuckmantlu (dnes Zlaté Hory), obyvatelstvo opouštělo svůj majetek a zachraňovalo si holý život útekem do hor.

Anna Tannheiserová, která očekávala narození dítěte, se v tomto požehnaném stavu uchýlila na horu Boží Dar, kde osamocena porodila syna Martina, ze kterého se následně stal vážený občan a radní města. Po její smrti pak splnila Martinova dcera Dorota Weisová babiččinu poslední vůli a nechala zhotovit kopii obrazu pasovské Madony s dítětem. Od roku 1718 obraz Bohorodičky zavěsili na staré jedli v lesní samotě, kde se její otec narodil. Obraz začal přitahovat zástupy poutníků, a proto zde byla následně postavena kaple. V době josefínských reforem ji chtěli odstranit, ale nešel se nikdo, kdo by rozkaz splnil. U kaple se scházelo stále více lidí, a tak byla v letech 1834 – 1841 nahrazena poutním kostelem, který byl časem doplněn o křížovou cestu.

Pozn. redakce: O zničení kostela se postarala až komunistická zvůle, která nechala v listopadu 1973 kostel srovnat se zemí. Vše, co dokumentovalo Boží lásku a moc, muselo zmizet. Buldozery dokonaly dílo zloby a zlikvidovaly bezpočet děkových mramorových destiček, berlí a protéz, jež sem na důkaz svého uzdravení odkládali poutníci. K potěše všech zde ale v současné době stojí zcela nový poutní kostel posvěcený v září 1995.